

τηγάνεως ἔκτενεστάτων ποιημάτων, ἔθισαν εἰς τὸ σωθῆ ἀπὸ δεινοτάτης νόσου· ὑπεγέθη ὅμως, ὅτι ἡ-
συμπέρασμα, ὅτι τὰ Ὀμηρικὰ ἐπη ἡδύναντο καὶ
ἄλλου τῆς γραφῆς νὰ διατηρηθεῖται, μετά τινων μόνον
περὶ τὰ καθέναστα τροπολογιῶν, οἷς τιθόντες ἀνα-
φέρονται πολλαῖ. Οὗτω δὲ διακρίθεντων τῶν δύο
ζητημάτων, παρατηροῦμεν, ὅτι τὰ Ὀμηρικὰ ἐπη
οὐδαμοῦ αἰνίσσονται τὴν ὑπαρξίην τῆς γραφῆς, ὅτι
τὰ ἄλλως ἄπαξ καὶ μόνον ἀναφερούμενα (Ζ, 168)
σήμαστο ἐπιγράψαντα, ὑποδεικνύουσι μᾶλλον τὴν ἔλλειψιν
τῆς ἀλφαριθμητικῆς γραφῆς, ἢ τὴν ὑπαρξίην αὐτῆς, ὅτι
αἱ ἀρχαιότεραι ἐπιγραφαι δὲν εἶναι προγενέστεραι
τῆς 40 Ὀλυμπ. ἡτοι τῆς 6ης ἐκατοντ. καὶ δὲ τὰ
γράμματα τῶν πλειοτέρων ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀκατέρ-
γαστα καὶ ἀνεπιτίθειν. Ἐντεῦθεν δὲ ἀναγκαῖος
ἔξαγεται, ὅτι ἡ γραφή, καὶ ἡν ὑποτεθή γνωστὴ
κατὰ τὴν πρώτην ταύτην περιοδον, βεβαίως δὲν
ἔχειν ἐν πολλῇ γρήσει.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ο Α'.

— — —

Δημοσιεύοντες ἐντεῦθεν τὴν ἀκόντια τοῦ ἀποθύτου αὐ-
τοκράτορος πασῶν τῶν θρωνῶν Νικολάου τοῦ Α', ὅπως
ἔξωγραφήθη μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ μεγάλου ἀκείνου ἡγε-
μόνος, συνοδεύομεν αὐτὴν καὶ διὰ μεταφράσεως τοῦ ἀρθρου
ἢ ἐκοινοποίησεν τὴν Ἐφημερία τῶν Συζητήσεων,
ἐφημερίας πολεμία, τὴν 43 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου.

. . . . « Τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου ὁ αὐτοκρά-
τωρ ἐπαθεν ὀξυτάτην γρίπην» διὸ οἱ ἱατροὶ ἀ-
πήγαγαν νὰ διεκόψῃ τὰς συνήθεις αὐτοῦ ἐργασίας.
Ἄλλ' ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ὑπήκουσεν ὅσουν ἔδει καὶ
μετά τινας ἡμέρας ἀναπάύτεως, ἥμέλητος νὰ ἔξελθῃ,
καὶ τοι δριμυτάτου ὅντος τοῦ ψύγους, ἐνεκα στρα-
τιωτικῆς τινος ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐντεῦθεν προέκυ-
ψεν ὑποτροπή.

Ὁ Κατὰ τὴν τάξιν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογε-
νείας, ὁ αὐτοκράτωρ ἐπεξεπε νὰ μεταλάβῃ μετ' αὐ-
τῆς τῶν ἀγράντων μυστηρίων τὸ τέλος τῆς πρώ-
της ἑνδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς» διὸ,
εἴ καὶ ἀσύνετης, ἵτοι μάσθη πρὸς τοῦτο ἄλλ' ἀνα-
τυχείστης ταχέως τῆς νόσου, δὲν ἐδυνάθη νὰ πα-
ρασταθῇ εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν τοῦ Σαββάτου
(12 — 24 φεβρουαρίου). Καὶ ὅμως, καὶ τοι εφοδρ-
τάτου δύτος τοῦ πυρετοῦ, καὶ ἀδιακόπου τοῦ βηγός,
καὶ τρομερῆς τῆς ἐκ τούτου ἀσκνίας, δὲν ἔπαιε κα-
καγινόμενος. Τὴν 17 Φεβρουαρίου (1 Μαρτίου) ἡμέραν
Πέμπτην, παρετηρήθησαν συμπτώματα φρενήτιδος:
τὸ δ' ἐπέρας, πεισθέντες οἱ ἱατροὶ ὅτι κίνδυνος ἦτο
ἀφεντάσ, εἶπον πρὸς τὸν αὐτοκράτορα νὰ ἐκπληρώσῃ
τὰ ὑποκεντικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, ὃ δὴ καὶ ἀπε-
φάσισε νὰ πράξῃ τὴν ἐπιθεσαν. « Η αὐτοκράτειρα
ἥθελησε τότε νὰ διανυκτερεύσῃ παρὰ τῷ σεβαστῷ
κύντη; συζύγῳ ἀλλ' οὔτος ἀγέστη διότι μόλις εἶχε

σωθῆ ἀπὸ δεινοτάτης νόσου· ὑπεγέθη ὅμως, ὅτι ἡ-
νελε τὴν καλέσει ἐαν ἡσθάνετο κίνδυνον· τὴν πα-
τεράλεστη δὲ νὰ ἀναγνώσῃ μεγαλοφύνως τὸ Ήάτρο
ἡμῶν, ὅπερ καὶ ἐπράξεν. « Ότι δὲ ἀπήγγελλεν ἡ αὐ-
τοκράτειρα τὴν φράσιν ταύτην· « Γεωπήτης τὸ
ὑέλημά σου ὡς ἐν ούρων· καὶ ἐπὶ τῇ; γῆς, ἡ ὁ αὐ-
τοκράτειρ ἀνέκραξε τρίς· « Πάντοτε, πάντοτε, πάν-
τοτε! »

« Τὴν 18 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου), τὴν τρίτην
ῶραν τῆς πρωίς, ὁ Κ. Μάνδτ, πρώτος ἱατρὸς τοῦ αὐ-
τοκράτορος, τὸν εἰδοποίησεν ὅτι ἀναπόδροστος ἦτο ὁ
κίνδυνος. « Ο αὐτοκράτωρ ἐξήτυγε τότε τὸν πνευμα-
τικόν του καὶ ἐξεπλήρωσε πάντα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ,
ἐνώπιον τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, ἐγών σώμας
τὰς φρένας του. « Διέγνωσε μεγαλοφύνως καὶ εὐ-
ηρινῶς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Μεταλλήψεως, καὶ μετὰ
τὴν θείαν κοινωνίαν, ἐφάνη μᾶλλον γαλήνιος. « Τώ-
ρα, εἶπεν, ἐλπίζω ὅτι ὁ Θεὸς ἡέλει μοὶ ἀνοίξει τοὺς
κόλπους του. » Καὶ ἀμέσως ἀπεγιαρέτισε τὰ τέκνα
καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐτοῦ, εύλογήτας πάντας ἀλλη-
λοδιαδόγως, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀπόντας.

« Η αὐτοκράτειρα, εἰδοποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ
Μάνδτ, ἐπέστρεψε καὶ ἐμενεψε μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς.
Ἐπειδὴ δὲ ἐκλατε, τὴν παρεμένει ὁ αὐτοκράτωρ, πα-
ρακαλῶν ἐπιμόνως αὐτὴν νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ὑ-
γίας της, καὶ νὰ περιποιηθῇ ἐκυρτήν χάριν τῆς οἰ-
κογενείας της.

« Ἡ Ελύμον δὲ παρὰ τὴν κλίνην αὐτοῦ καὶ πιστοί
τινες φίλοι, ως ὁ κόμης Ὁρλόφ, καὶ ὁ κόμης Ἀδ-
λερέφεργ, καὶ ὁ πρέγκηπος Δολγορούκης, οὓς ἀπεχαι-
ρέτισεν ἐπίσης ὁ αὐτοκράτωρ. Μετ' αὐτούς, ζητή-
σας νὰ ἴδῃ τὰς θεράποντάς του (valets de cham-
bre), τοὺς ὑπηρέτας του, καὶ τοὺς ἀργαίους, ἐπε-
λέκτους τῶν ἀνακτάρων, ἀπέτεινε πρὸς πάντας
λόγους παρακαλήσεις. Ήρός δὲ τὴν Κ. Ρόχροβεκ, πρώ-
την ἀμφέπολον τῆς αὐτοκρατείας εἶπε· « Φοβοῦμετε
μή δὲν σ' εὐχαριστήσατε οὖν ἔδει διὰ τὰς πρὸς τὴν
αὐτοκράτειραν περιποιήσεις σου δέτε ἦτο ἐσγάτως
ἀσθενής. » Καὶ τοῦ λοιποῦ δέ αὐτὴν ὅτι ἦσσο καὶ
ζῶντός μου, καὶ ἀσπασόν μοι τὸ ώραιόν μου Πετερ-
χόρ διατάσσω πρωτούπαγης μετ' αὐτῆς ἐκεῖ. »

Ο διατάξας δὲ μόνος τὰ τῆς κηδείας του, πα-
ρήγγειλε νὰ ἀναγγεῖλωσι διὰ τοῦ τηλεγράφου εἰς
Μόσχαν καὶ Βαρσούνιαν τὸν προεγγῆ θυνατόν του.

« Εἰδοποιηθεῖσα ἐν τοσούτῳ ὅτι ἐζήμιασεν ὁ οὐρός τοῦ
πρέγκηπος Μεντσεκόφ κομῆτων ἐπιστολὰς τοῦ πα-
τρός του, δὲν ἥθελησε νὰ τὰς ἀναγνώσῃ εἰπών· « Μή-
πως δύνανται νὰ μὲν παναφέρωσιν εἰς τὸν κόσμον; »

« Εἰς ταῦτα ἡναλώθησαν αἱ πρῶται ὥραι τῆς
πρωίς, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἦτο Ἰλαρίος, καὶ ὡς
ἄν-μη ἐπασχεῖ πάντες δὲ ἐθαύμαζον τὴν εὐστάθειαν
καὶ τὴν γαλήνην μεντὸν ἀνέμενε τὸν θάνατον. Τὴν
ἐνδεκάτην, ἡ πρωή του ἐγένετο δυσκολωτέρα καὶ ἐ-
πικυρίεσε τοῦ ὄμιλον.

« Εν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἀπό τὸ λαὸς συνέρρεσαν
εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ ἐδέοντο μετὰ δακρύων ὑπὲρ
τοῦ αὐτοκράτορος.

« Πρὸς μεσημέριαν, ἀναλαβὼν τὸν λόγον, ἐστειλεγ-

εγκαρδίους ασπασμούς πρὸς φίλον δεδοκιματυμένον καὶ θλεπε δὲ καθ' ἐκάστην καὶ πολλάκις ἐντὸς τῆς ἡμέρας, καὶ παρῆγγειλε τὸν πρωτότοκον υἱὸν του νὰ βεβαίωθῇ ἀν ὑγιαίνωσι, φροντίζων μετὰ μεγίστης ἐκιμελείας περὶ τῆς ἀγωγῆς των, ἵν τινα ἀνέμετεν εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένους καὶ πιστούς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της, ἡ δούκητσα λέγεται μερικαὶ παντούς τὸν ἀρχαῖον τίτλον τῆς μεγαλῆς δουκήτσας πρὸς δὲ τὰ τέκνα αὐτῆς, ἀτιγα περιεποιεῖτο ἴδιαίστοις ὁ πάππος των παρευρισκόμενος πάντοτε καὶ κατ' ἔξαιρεσιν εἰς τὸ γεῦμά των, ἀπενεμήθη ὁ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐμφῆστητος.

» Ο αὐτοκράτωρ Νικόλαος ὑπερηγάπα τὴν οἰκογένειάν του· ἦτο σύζυγος εὗνους καὶ προσνήσ., πατέρο φελοτοργότατος καὶ ἀγρυπνος. Θαυμαστὸς ἦτο ὁ οἰκειακὸς βίος του, διότι ἀπλότης μεγίστη ἐπεκράτει μεταξὺ πάντων τῶν πελῶν τῆς οἰκουγενείας. Καὶ γάρ, καὶ τὴν πολιτικὴν προνοταν· ἥθελε τὰ συστριπτήρ, καὶ μήτηρ, καὶ τέκνα ἔρεζοντο πρὸς ἄλλην ἕτερον τοὺς οἰκογενειακοὺς δεσμοὺς διὰ νὰ

Ο αὐτοκράτωρ Νικόλαος ὁ Α'.

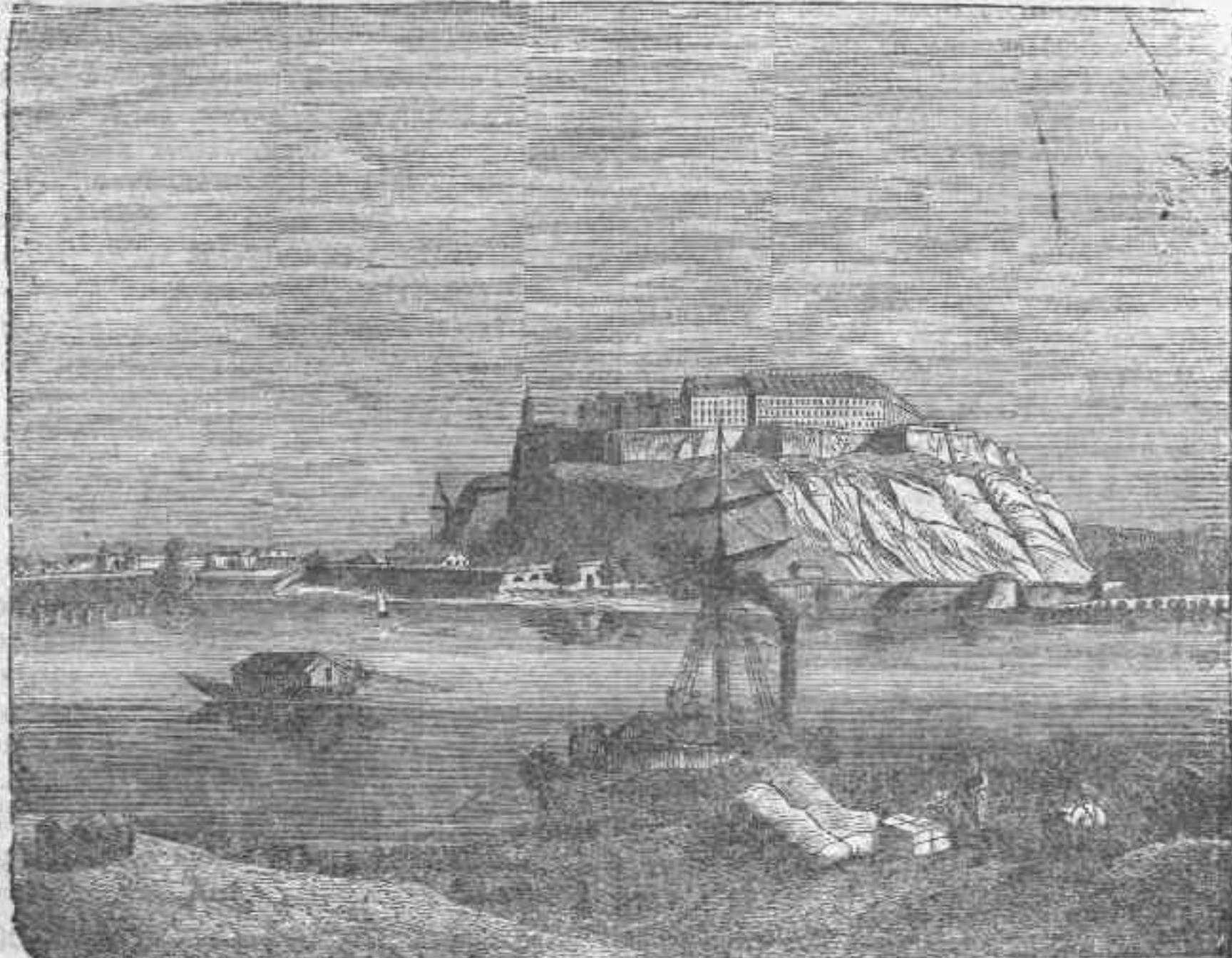
λοικὸς ὡς ἀπλοῖς καὶ τίμιοις ἴδιωται. Ποτὲ δὲ τὸν ησαν μόνοι δὲν ἐδέχετο νὰ τὸν ὀνομάζωσι τὰ τέκνα του ἐμπειδώσῃ τὴν δυναστείαν του· ἥθελε νὰ διαδεχθῇ αὐτὸν ὁ πρωτότοκος τῶν υἱῶν του ἀνευ σκαραγμῶν, Μεγαλιεύτατος, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὰς ἐπισήμους πάντων τῶν μονάδων τῆς οἰκουγενείας. Καὶ τοῦτο μᾶλλον τοὺς οἰκογενειακοὺς δεσμοὺς διὰ νὰ τελετάς.

» Ο αὐτοκράτωρ Νικόλαος κατέλιπεν ἐξ τέκνα τὸν διάδοχον αὐτοῦ Ἀλέξανδρον τὸν Β', τὰς μεγάλας δουκέτσες Μαρίαν, γήραν τοῦ δουκὸς Λευχτεργὸν Μαζιμιλιανοῦ, καὶ Ολγαν, σύζυγον τοῦ διαδόγον Βιρτεμβέργης, καὶ τοὺς μεγάλους δούκας Κωνσταντίνου, Νικόλαου, καὶ Μιχαήλ, ἐξ ὧν οἱ δύο τελευταῖοι είτιν ἔτι ἀγαποῦσι. Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος καὶ ἡ Μαρία, καὶ ὁ Κωνσταντίνος ἔχουσι τέκνα, ἢ δὲ ὁ Ολγα σούγι. Πλὴν δὲ ταύτης, διαιμενούσης εἰς Στούτιγάδην, ὅλα τὰ ὄλλα τέκνα καὶ οἱ ἔγγονοι τοῦ αὐτοκράτορος κατώκουν μετ' αὐτοῦ. Ο αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἤσθιαντο τὴν ἀνάγκην του νὰ συμβεῖ πάντων ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην· τοὺς ἐκράτωρ Νικόλαος ἡγάπα ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὸν

έμπειδώσῃ τὴν δυναστείαν του· ἥθελε νὰ διαδεχθῇ αὐτὸν ὁ πρωτότοκος τῶν υἱῶν του ἀνευ σκαραγμῶν, καὶ νὰ ἔχει τὸν λοιποῦ πᾶς δισταγμὸς ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ διαδόχου· ἥθελε τέλος πάντων νὰ περιστοιχίσωται, ζῶντος αὐτοῦ ἔτι, ὅλα του τὰ τέκνα τὸν ἀδελφὸν των Ἀλέξανδρον καὶ ἐπέτυγεν. Οθεν καὶ οὐδεὶς ἀμφιβάλλει σύμερον ἐν ίωσίᾳ ὅτι ἡ αὐτὴ ἔνωσις ὑπάρχει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του. Ἀλλὰ, καὶ ἀν ἦτο ἀνάγκη νέκεις εἰς τοῦτο συνδρομῆς, ἡ γῆρας τοῦ Νικολάου ἥθελε χορηγήσεις αὐτὴν διὰ τῆς ἐπιφύλος της, καλῶς ἐννοεῖσα δὲ τις αγριομένη τὴν θέλησιν του ἀποδίδει τὴν καλλιστην τῶν τεμένων εἰς τὴν μηνήν του. Καὶ ἐπειδὴ ἀγαπῶσιν εἰς ἄκρου αὐτὴν τὰ τέκνα της, οὐδεὶς ἥθελε τολμήσει νὰ παρακούσῃ.

» Μετὰ τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του, ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἡγάπα ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὸν

φύσιστην του Ἐλένην, ἐπαινευμένην διὰ τὸ πνεῦμα καὶ διατηρήσῃ τὰ πρὸς τὴν Ρωσίαν ἀγαθά του αἰσθήτην εἰς ἔκεινον ἀφοσίασιν, χήραν τοῦ μεγάλου δουκὸς ματα, καὶ νὰ μὴ λησμονήτη τὰς τελευταῖς συμβουλευτὴλ, καὶ θυγατέρα τοῦ πριγκηπος Παύλου τοῦ ἐκ λᾶς τοῦ πατρός του. Ἡνίττετο δὲ τὰς ἐξῆς παραγγελίας εὑρισκουμένας ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ Φρεδερίκου Γουλλιέλμου Γ'. « Φυλάχθητι, φιλτατέ μου Φρεδερίκη, ἀπὸ τῆς μανίας τῶν νεωτερισμῶν, καταστάσης τοσούτῳ γενικῆς φυλάχθητι ἀπὸ τῶν πολυαριθμῶν θεωριῶν αἵτινες κυκλοφοροῦσι: μὲν ἡ ἄλλα δὲν ἐφαρμόζονται ἀλλὰ συγχρόνως φυλάχθητι καὶ ἀπὸ τῆς ἐναντίας ὑπερβολῆς ἥτις ἐπειδή σης δύναται νὰ καταταθῇ ὀλεθρία, τῆς ἀπολύτηκας ἥτελε νὰ γνωρίσῃ τὰ πάντα, καὶ τὴν ἀργὴν τῆς ασθενείας, καὶ τὰ αἴτια, καὶ τὰς προόδους αὐτῆς, καὶ πῶς ἐσθέσθη τόσῳ ταχέως ἡ ἀναγκαιοτάτη θύσει ἐπωφελεῖς βελτιώσεις. Φύλαττε δοσον ἐξηρέκειντο. Τοιαύτη δὲ ἡ πάγκοινος θλίψις, η τηταὶ ἀπὸ σοῦ ἀρμονίαν μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πάστος ἔσπευσαν νὰ ἐκθέσωσιν ἐν λεπτομερεσίᾳ τὴν δυνάμεων. Εἶνε ἡ Ηρωσία, ἡ Ρωσία, καὶ ἡ Αυστρία

Πετρούπολις.

ἱστορίαν τῶν τελευταίων ἡμειῶν τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ νὰ δεῖξωσιν εἰς τὸ περίλυπον πλήθιος τὰ λειτουργίανα τοῦ ἡγεμόνος του. Πάντα λοιπὸν ἐγένοντο γνωστά, καὶ τὸ σῶμα τοῦ αὐτοκράτορος ἐξετάθη ἀνοικ τὸν μέγρε τῆς ἡμέρας τῆς ταφῆς του.

Ἐποιητήκων ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος παρήγγειλε τὴν σύζυγόν του νὰ μηνίσῃ πρὸς τὸν ἀδελφὸν της, τὸν βασιλέα τῆς Πρωσίας, διὸ δὲν ἐμνησιάκει διὰ τὴν οὐδετερότητα τὴν ἐφύλασσεν σύτος κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον χάριν τῶν συμφερόντων τῆς Πρωσίας, διότι ἴσως ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἀποβῆ ποτε ὠφέλειαν πρὸς πάντας· ἀλλ' ὅτε ἐξῆγεται ἀπὸ αὐτοῦ νὰ μᾶλλον ἡ τὸν πόλεμον.

« μὴ χωρίσῃς πάποτε! διότι ἡ ἔνωσις αὐτῶν εἴτεσος, καὶ νὰ ἔγγραφις τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. »

Τὴν πεφροντισμένην ἀγωγὴν τοῦ υἱοῦ καὶ διαδίχου τοῦ Νικολάου ἐτελειοποιήσει ὁ πατὴρ αὐτοῦ διὰ τῆς πείρας, προσλαβὼν αὐτὸν συνεργάτην ἀπὸ δεκαπέντε ἐτῶν. « Ο νέος αὐτοκράτωρ ἔγειται καὶ νοῦν, καὶ κρίσιν ὁρίην, καὶ εὐθύτητα, καὶ πρὸς τὴν γλυπτήν τοῦ γαραγκτῆρος κέκτηται καὶ σπανίσιον σταθερότητα. Πνεύματε καλλιστα τοὺς ἀνωτέρους ὑπηρέτας τοῦ δημοσίου καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς τε ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, καὶ ἥπεις φύσει πρὸς τὴν εἰρήνην λαμπρὸς πάντας· ἀλλ' ὅτε ἐξῆγεται ἀπὸ αὐτοῦ νὰ μᾶλλον ἡ τὸν πόλεμον. » Εγειτούσαν δὲ ἀνάστημα ὑψηλὸν,

πρόσωπον περιφερούσαν τὸ τῶν ἡγεμόνων τῆς Πρω-
σίας, καὶ τρόπους διακεκριμένους· ἡ σύζυγος αὐ-
τοῦ Μαρία, θυγάτηρ τοῦ μεγάλου βασικοῦ τῆς Ἐσσοῦ,
ἐνόησεν ἐξ ἀργῆς τὴν μέλλουσαν θέσιν της, καὶ προ-
ποιημέσθη δεόντως. "Οἶν πρὸν ἔτι ἀναγνωρίσῃ ἐκ τῆς
πατρίδος της ἑδιδάγηθη τὴν ῥωτικὴν διὰ νὰ συγ-
κοινωνῇ, ὡς ἔλεγεν, ἀπ' εὐθείας μετὰ πάντων ὅσοι ἦ-
βελον γὰρ τὴν ὄμιλήτωσι περὶ τῶν ἴδιων συμφερόντων.
Ορθῶς ποιοῦσα ἐλητημόνητεν ὅτι ἡτο Γεωμανίς, καὶ
ἔγένετο ὅλη Ῥώσος· καὶ ὅτε ὁ λαός εἰδε τοῦτο,
ῆγάπησεν αὐτήν.

"Ο μέγας δοὺς Κωνσταντῖνος, ἀδελφὸς τοῦ αὐ-
τοκράτορος Ἀλεξάνδρου, λέγεται ἀνὴρ διακεκριμέ-
νος, νουνεγχής καὶ πλήθης πνεύματος. Ζῶντος τοῦ
πατρὸς του ἡτο ὑπὲρ τοῦ πολέμου, καὶ ἐνθέρμως εἰρ-
γάζετο ὑπὲρ αὐτοῦ. Ο χαρακτήρας εἶναι ζωηρὸς,
πολλάκις δὲ καὶ δρμητικός· ἐνιστε μάλιστα παραφέ-
ρεται, καὶ κατὰ τοῦτο ὄμοιάζει τὸν πατέρα του.
Εἶναι μέλος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ συμβουλίου καὶ μέ-
γας ναύαρχος, διευθύνων τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουρ-
γεῖον. Επεχειρεῖ πολλὰς θαλασσοπορίας, καὶ ἀγαπᾷ
εἰς ἄκρον τὸν δίον τῶν ναυτικῶν ὃν ἀπέκτησε καὶ
τὰς ἔξεις· ὅλιγον φροντίζει περὶ ἑαυτοῦ καὶ ἔτι ὅλι-
γωτεων· περὶ τῆς κομψότητος τοῦ ἡβίους καὶ τῆς
ἀνάστημα, καὶ σύζυγον ἔχει πριγκήπισσαν τῆς Σάξ. Ἀλτεμβούργης,
ἀδελφὴν τῆς βασιλίσσης τοῦ Ἀνούσερου.

"Ο μέγας δοὺς Νικόλαος, τρίτος υἱὸς τοῦ ἀ-
ποθενόντος αὐτοκράτορος, ἔγει εἰκοσιτεσάρων σγε-
δὸν ἐτῶν ἡλικίαν, καὶ εἶναι γενικός ἐπιθεωρητής τοῦ
μηχανικοῦ· ὁ δὲ ἀδελφὸς του, ὁ μέγας δοὺς Με-
γαλή, νεώτερος ἐν ἑτοῖς, εἶναι ἀνώτερος ἀργυρῆς
τοῦ πυροβολικοῦ· ἀμφότεροι δὲ εἰσὶν ὥραιότατοι,
πεπαιδευμένοι, νουνεγχῆς, καὶ ἐγκρατεῖς τῶν γνώ-
σεων ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν στρατιωτικὸν χλε-
δὸν ὃν ἔκαστος αὐτῶν διευθύνει. "

ΠΟΛΙΤΕΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

— 9 —

Ἐρανιζόμεθα ἐκ τῆς Ἀθηνᾶς τὰς ἐπομέ-
μένας πολιτειογραφικὰς εἰδήσεις.

Γεωργία.

"Ο σημαντικός οὗτος κλάδος τῆς βιομηχανίας τοῦ
ἔνσυντος δὲν προώδευσε μὲν εἰσέτι ἵκανα ὡς πρὸς τὰς
κατ' ἔκτασιν μεθόδους καὶ τὰ συστήματα, ἀνεπτύ-
γην ὅμως μεγάλως ὡς πρὸς τὴν κατ' ἔκτασιν καλ-
λιέργειαν καὶ τὴν παραγωγὴν ἔχον δὲ τόσας ἀνάγ-

κας νὰ θεραπεύσῃ τὸ έθνος, ἐπραξεῖ τὸ ὀφελιμότερον
ἀναλόγως τῶν μέσων καὶ τῆς ἐκτάκτου θέσεως εἰς
ἥν εὑρέθη, ἐπειδοθὲν μετ' ἄκρας φιλοπονίας καὶ δρα-
στηριότητος εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν προϊόντων ἐ-
κείνων, τὰ ὅποια προγνούμενη πεῖρα ἀπέδειξεν ὡς
τὰ καταλληλότερα διὰ τὸ κλέμα τοῦ τόπου· οὐγ
ἥττον ὅμως διὰ τῆς συστάσεως τοῦ Γεωργικοῦ Συγ-
κείου καὶ τοῦ Β. Δευδέοκρουείου, διὰ τῆς καθ' ἐκ-
στην ἐνεργούμενης παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσω-
τερικῶν εἰσαγωγῆς καὶ διανομῆς τελειοτέρων γεωρ-
γικῶν ἔργων, σπόρων, φυτῶν, συγγραμμάτων,
ἔδοθη ἡ ἀναγκαῖα ὄμητις εἰς τὸν κλάδον τοῦτον, καὶ
ἥδη εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῶν κτηματιῶν ἡρ-
γισεν ν' ἀπαντάται τὸ πνεῦμα τῆς προόδου καὶ τῶν
βελτιώσεων.

"Ἐάν μ' ὅλαι ταῦτα ληφθῇ ὑπὸψιν, ὅτι κατὰ τὴν
διάρκειαν τῶν πολέμων τῆς Ἐλλάδος, τὸ πλεῖστον
μέρος τῶν ἐλασιώνων, ἀμπελώνων, μωρεώνων, συκώ-
νων κατεστράφησαν, οἱ ἀροτῆρες βόες, τὰ κτήνη, αἱ
οἰκίαι καὶ αἱ ἀποθήκαι ὅλαι ἡ φανίσθησαν, ἡ καλλιέρ-
γεια τῆς γῆς ἐπὶ πολλοῖς ἐπαυσε, καὶ ἐν γένει ὅλη
τὰ εἰς τὴν γεωργίαν ἀπησγολημένα πρότερον κε-
φαλεια ἐπαύσονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, καὶ ἓτε
ὅχι μόνον τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀνωτέρων κεφα-
λαιών κατεστρήθησαν ἐκ νέου, ἀλλὰ καὶ τὰ γεωργικὰ
προϊόντα ἐπὶ πολλοῖς ἐτριπλασιάσθησαν, δύναται νὰ
θεωρηθῇ ἐκ τῶν σπανίων κατορθωμάτων τῆς ἀνθρω-
πίνης ἐνεργείας ἡ μέχρι τοῦδε καταστατική καὶ ἡ
προόδος τῆς γεωργίας.

Στατιστική.

Γαῖαι καλλιεργούμεναι.

Δημητρ. καρποί.	π	Στρέμ.
Ἐλαιῶνες.	π	600,000
*Ἀμπελῶνες.	π	900,000
Σταχιδαμπελῶνες.	π	120,000
Μωρεώνες.	π	240,000
Συκῶνες.	π	150,000

Τὸ ὅλον, στρέμματα 5,759,870

Κτηγοροφία.

Πρόδατα καὶ αἴγες.	5,600,000
Βόες καὶ ἀγελάδατ.	160,000
Βούβαλοι.	2,000
*Ικποι.	90,000
*Βιονοι.	30,000
*Ονοι.	7,000

Προϊόντα.

Δημητριακοί καρποί.

Σίτος.	κοτλ. 2,669,000
Κρεβή.	1,223,600
Σμεγός.	878,000
Σήκαστη.	50,000
Διμηγός.	50,000